

Необхідність пошуку можливостей зниження витрат на виробництво і реалізацію продукції з використанням інноваційних інструментів залишається основною передумовою покращення кінцевих результатів господарювання.

Література:

1.Цимбалюк Л.Г. Чинники, резерви та шляхи зниження витрат виробництва як основа зменшення ціни товару / Л.Г. Цимбалюк, Н.П. Скригун // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2011. – №3(15). – С.88–95.

2.Явтушенко О.С. Шляхи зниження собівартості продукції на підприємстві [Електронний ресурс] / О.С. Явтушенко, О.І. Андрусь. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1959>.

3.Бази даних підприємств [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://smida.gov.ua>.

Науковий керівник: асистент **Марченко О.О.**, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ НА ПІДПРИЄМСТВА УКРАЇНИ

**Жудіна А.Ю.,
Мамченко В.С.**

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Світова економічна криза дійшла до України. В Україні заговорили про нестабільну економіку, знецінення гривні, чергове подорожчання продуктів, банкрутство підприємств, масові звільнення з роботи. Тепер не кадри вирішують все, а фінансово-економічна криза. Аналізуючи причини та розвиток глобальної фінансової кризи слід вказати яким чином це відіб'ється на українській економіці.

Найбільше фінансово-економічна криза вдарила по підприємствах металургійної та будівельних галузях. Зараз всі підприємства металургійної промисловості зупиняються, це пов'язано з тим, що на цих підприємствах різко впала рентабельність і через те, що більшу частину своєї продукції вони експортують, а попит на світовому ринку на український метал значно впав, бо затрати більше ніж прибуток. Метал став не конкурентний продукт, що і призвело до сьогоднішньої ситуації на цих підприємствах.

Також криза вплинула й на будівельні підприємства. Банки перестали видавати кредити, через це більшість будівельних майданчиків були заморожені на невизначений термін. Також впали ціни на житло, через ситуацію з кредитуванням, все це і спричинило до зупинення галузі.

А в цих двох вище названих галузях зайняті мільйони людей так, що ситуацію потрібно вирішувати і якнайшвидше, бо наслідки можуть бути карколомними.

Саме тому сьогодні єдиним можливим шляхом порятунку вітчизняної металургії є стимулювання попиту на її продукцію. До речі, практика подолання подібних криз свідчить як раз про те, що саме стимулювання

сукупного попиту в середині країни загалом має стати основою державної політики по виходу з кризи.

Першочерговими кроками держави має стати розміщення державного замовлення/закупівель у тих галузях, які є безпосередніми споживачами продукції металургії. Зрозуміло, що такими є в першу чергу будівництво і транспорт.

У ході дослідження «Вплив економічної кризи на українські компанії», яке проводила аудиторська компанія «Ernst & young» близько 80% компаній-учасниць опитування підтвердили, що їх бізнес вже відчуває на собі вплив економічного спаду.

Вплив кризи 56% компаній відчувають у зменшенні споживчих витрат населення (зниженні продажів та попиту). Також респонденти назвали затримку платежів (53%) та недоступність кредитних ресурсів (46%) серед основних проблем, з якими їм довелося зіткнутися останнім часом. 46% респондентів непокоїть девальвація національної валюти, а 40% – темпи інфляції.

Опитані компанії назвали заходи, які вони вживають або збираються вжити в межах свого підприємства, щоб пом'якшити негативні наслідки кризи: 76% респондентів збираються знизити витрати; 54% – налагодити управління фінансовими показниками та ліквідністю; 28% – скоротити персонал, 27% – провести реорганізацію підприємства.

Так 65% компаній змінили свої плани з найму персоналу на найближчі шість місяців. Більшість компаній не планує скорочувати персонал. Наприклад, скорочення не торкнеться вищого керівництва, 10% планує скорочувати середню керівну ланку, 15% учасників передбачає, що їм доведеться скорочувати професійний/адміністративний персонал, а 25% компаній планує скоротити допоміжний персонал та робочих.

Ті компанії, які розглядають план скорочення персоналу, в середньому збираються скоротити 18% робочих, 12% професійного/адміністративного персоналу та 9% представників середньої керівної ланки.

Серед учасників дослідження 27% внесли зміни в політику нарахування заробітних плат, однак трохи менше, ніж половина наших учасників не планують переглядати заплановане зростання зарплат.

Більше третини всіх учасників збираються відкласти подальше зростання зарплат, близько 14% планує зменшити заплановане зростання на рівні 13–14% в середньому (показники відрізняються в залежності від категорії персоналу) і лише 6% учасників планують знизити поточні заробітні плати на 19–20% для всіх категорії співробітників.

У зв'язку з економічною кризою, близько 23% компаній-учасниць планує інші зміни в кадрових політиках та процедурах, з них близько половини збираються змінити валюту деномінації заробітних плат, а дві третини – перелік пільг, що надаються співробітникам.

30% компаній-учасниць дослідження планують внести зміни в програми навчання співробітників, з них 43% збираються зменшити бюджет програм.

Інструменти для запобігання поглибленню кризи в країні існують. По-перше структурна переорієнтація нашої економіки. По-друге випускати продукт, який буде конкурентоспроможним на світовому ринку. По-третє треба різко зменшити реалізацію на експорт сировини. Маючи достатню базу для машинобудування, слід її розвивати відповідно до вимог часу. Нарівні з промисловим виробництвом Україна має гарну перспективу розвитку туризму, яку потрібно розвивати високими темпами оскільки інтерес до України останнім часом зростає.

Література

1. <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=8850>.

2. <http://www.epravda.com.ua/publications/2008/11/6/168338/>.

Науковий керівник: к.е.н., доцент *Черкавська Т.М.*, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Іванов Д.В.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Поняття «економічна безпека» є досить новим для України, як і для усього пострадянського простору, хоча у Сполучених Штатах Америки проблемами економічної безпеки суб'єктів господарювання почали цікавитися ще в 30-х роках ХХ століття. Виходячи з радянського менталітету, під економічною безпекою аж до пізніх 90-х розумівся контроль за економічною злочинністю та зовнішньоекономічною діяльністю. І лише згодом, на рубежі тисячоліть, спеціалісти почали розглядати інші аспекти економічної безпеки – екологічні, наукові, культурні тощо. Тому специфіка вітчизняної економічної безпеки – її інтегрованість в систему загальнодержавної, національної безпеки. В Конституції України чітко зазначено, що поряд із захистом суверенітету і територіальної цілісності України забезпечення її економічної безпеки є найважливішою функцією держави і справою всього українського народу.

Суб'єктами економічної безпеки виступають держава та її інститути, а також підприємства, установи й організації як державного, так і приватного сектору економіки.

Слід зазначити, що окремий громадянин також є суб'єктом економічної безпеки, – через активну життєву позицію та сприяння загальнодержавній справі. Проте можна спостерігати один цікавий факт – існують значні протиріччя між громадянином і державою у сфері забезпечення ними своєї економічної безпеки. Справа у тому, що держава, виступаючи гарантом економічної безпеки громадян, сама часто стає основним джерелом загроз для цієї безпеки – через процеси інфляції, затримку соціальних виплат, нерациональну податкову політику тощо.